

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613010013
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3613010013.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Samaša v trestnej veci proti odsúdenému X. P. a spol., pre prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods.1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4.februára 2015, o sťažnosti poškodených Q. Y., nar. XX.XX.XXXX a Q. Y., nar. X.X.XXXX, ktorú podali v zastúpení splnomocnencom poškodených JUDr. Ľubomírom Porubanom, Jilemnického 2, Trenčín, proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/10/2013 zo dňa 22.9.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. a) Tr. por. sa sťažnosť poškodených Q. Y. a Q. Y. z a m i e t a , pretože sťažnosť nie je prípustná.

odôvodnenie:

Samosudca Okresného súdu Partizánske napadnutým uznesením sp. zn. 2T/10/2013 zo dňa 22.9.2014 podľa § 193 ods.1 písm. c) Trestného poriadku zamietol ako nedôvodnú sťažnosť poškodených proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Partizánske č.k.: 2T/10/2013-342 zo dňa 17.7.2014, ktorým bolo podľa § 558 ods.1 v spojení s § 557 ods.1 a § 553 ods.4 Trestného poriadku rozhodnuté o povinnosti odsúdených nahradiť poškodeným trovy vzniknuté pribratím splnomocnenca a to Q. Y. vo výške 1 343,21 € a Q. Y. vo výške 831,84 €.

Proti uzneseniu samosudcu podali poškodení v zastúpení splnomocnencom JUDr. Ľubomírom Porubanom dňa 13.10.2014 sťažnosť. V sťažnosti uviedli, že opravný prostriedok podávajú i napriek poučeniu v uznesení, že voči nemu nie je sťažnosť prípustná. Neprípustnosť sťažnosti podľa nich spôsobuje stav denegatio iustitiae. Poukázali na právny názor prezentovaný v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn.: 5Tdo/62/2013, podľa ktorého, ak lehota na podanie sťažnosti už všetkým oprávneným osobám uplynula a sťažnosti sa nevyhovelo podľa odseku 1, predloží vec na rozhodnutie - súd nadriadenému súdu. Zo systematiky zaradenia uvedeného textu pod písm. c) tohto ustanovenia vyplýva, že predseda senátu súdu prvého stupňa má postavenie nadriadeného orgánu len v prípade, ak sťažnosti vyhovie, t.j. rozhodne v prospech sťažovateľa v intenciách jeho sťažnosti. Ak tak neurobí, postupuje podľa citovaného ustanovenia Trestného poriadku a § 191 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='543/2005 Z.z.%2523191'&ucin-k-dni='30.12.9999'> vyhlášky č. 543/2005 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='543/2005 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o spracovanom a kancelárskom poriadku pre okresné sudy, krajské sudy a Špeciálny súd v znení neskorších predpisov [s textom, ktorý je v aktuálnom rozsahu totožný s textom citovaným z § 190 ods. 2 písm. b) <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523190'&ucin-k-dni='30.12.9999'> TP], t.j. predloží vec nadriadenému súdu.

Ďalej uviedli, že vyšší súdny úradník pri rozhodovaní nesprávne aplikoval ustanovenie § 13 ods.2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení noviel, pretože nezohľadnil okolnosti a špecifiká prípadu.

Vytýkali tiež krátenie odmeny v zastupovaní viacerých osôb, ako keby bola zastupovaná len jedna osoba a nesprávne priznanie cestovných náhrad a náhrady za stratu času. Na záver navrhli, aby uznesenie vyššieho súdneho úradníka bolo zrušené a aby krajský súd rozhodol vo veci sám.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť poškodených nie je prípustná.

Podľa § 193 ods.1 Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

V danom prípade smerovala sťažnosť proti uzneseniu samosudcu okresného súdu, ktorým bolo rozhodnuté o sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka.

Podľa § 190 ods.2 Trestného poriadku ak lehota na podanie sťažnosti už všetkým oprávneným osobám uplynula a sťažnosti sa nevyhovelo podľa odseku 1, predloží vec na rozhodnutie

- a) policajť prokurátorovi, ktorý vykonáva dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní, a ak ide o sťažnosť proti uzneseniu, ku ktorému tento prokurátor dal súhlas alebo pokyn, jeho prostredníctvom nadriadenému prokurátorovi,
- b) prokurátor alebo súd nadriadenému prokurátorovi alebo súdu,
- c) vyšší súdny úradník alebo súdny tajomník predsedovi senátu a v prípravnom konaní sudcovi pre prípravné konanie, ktorí majú pri tomto rozhodovaní postavenie nadriadeného orgánu,
- d) asistent prokurátora prokurátorovi, ktorý vykonáva alebo vykonával dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní a ktorý má pri tomto rozhodovaní postavenie nadriadeného prokurátora.

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že o sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka rozhodoval samosudca ako nadriadený orgán.

Prípustnosť sťažnosti voči uzneseniu je upravená v § 185 ods.2 Trestného poriadku, podľa ktorého sťažnosťou možno napadnúť každé uznesenie policajťa okrem uznesenia o začatí trestného stíhania. Uznesenie súdu alebo prokurátora možno sťažnosťou napadnúť len v tých prípadoch, v ktorých to zákon výslovne pripúšťa, a ak rozhoduje vo veci v prvom stupni.

Keďže v danom prípade sťažnosť poškodených smeruje voči uzneseniu samosudcu, ktorý mal postavenie nadriadeného orgánu a vo veci rozhodoval v druhom stupni, nie je voči tomuto uzneseniu už sťažnosť prípustná.

Krajskému súdu je známy právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v uznesení sp. zn.: 5Tdo/62/2013, s týmto právnym názorom sa však nestotožňuje. Zo systematického zaradenia inštitútu konania o sťažnosti v Trestnom poriadku, ani z použitia niektorého z výkladových pravidiel, nevyplýva, že by sudca súdu prvého stupňa mal postavenie nadriadeného orgánu len v prípade, ak sťažnosti vyhovie. Práve naopak, sudca súdu prvého stupňa má jednoznačne postavenie nadriadeného orgánu v konaní o sťažnosti voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka bez ohľadu na to, ako meritórne

rozhodne. Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje na právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky, prezentovaný v uznesení sp. zn.: IV. ÚS 249/2014, kedy sa ústavný súd zaoberal obdobným prípadom a reagoval aj na uznesenia NS SR sp. zn.: 5Tdo/62/2013, na ktoré sa sťažovatelia odvolávali.

Vzhľadom na uvedené rozhodol krajský súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia. Keďže sťažnosť poškodených bola zamietnutá ako neprípustná, neskúmal už krajský súd meritórne napadnuté uznesenie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.